

određenog termina. Stoga ovde na delu nije samo problem ili pitanje značenja već je istovremeno na delu i pitanje vrednosti. Polazeći od Sosirovog razumevanj analogije lingvistike i ekonomije a sve u pogledu na pitanje vrednosti, Derida tvrdi da je data analogija uspostavljena jer u obe nauke na delu “sistem ekvivalentnosti stvari različite prirode”, rad i nadnica, i označitelj i označeno.

Drugim rečima, metafora, odnosno analogija proporcionalnosti pokazuje se se konstitutivna za oba načina mišljenja i ona podrazumeva po Deridi dva suštinska momenta pojma vrednosti: 1) jedna neslična stvari podobna da bude zamenja za drugu čiju vrednost treba odrediti; 2) od istorodnih stvari koje se mogu uporediti sa onim čija je vrednost u pitanju. Na strani ekonomije Derida dato ilustruje idejom da 60 dinara možemo zameniti za izvesnu količinu neke druge stvari, remimo hleb, dok sa druge strane isti iznos novca možemo uporediti sa istovrsnom vrednošću nekog drugog monetarnog sistema. Na strani jezika, jedna reč (označitelj) može biti zamenjana za neku neistovrsnu i nesličnu stvar tj. ideju (označeno), i može biti upoređena sa nečim iste prirode tj. sa nekom drugom reči. Drugim rečima vrednost reči određena je poređenjem sa pojmom i sa drugim rečima. Tj. reč kao reč ima vrednost i sadržaj samo pod uslovom da ima nečeg što je van nje. Upravo će Derida u dekonstrukciji metafore, pokazati da data struktura i vrednost koju ona osigurava nije kao takva održiva, te da jezik, bio on filozofski ili ne, uvek već ukazuje na odsustvo transcendentno označenog, te da metafora uvek već jeste samo aluzija, koja nikada ne podrazumeva označeno, već lanac označitelja bez početka i bez kraja.

Derida 02 (“Sunčeva elipsa”)

Zar ne bi trebalo poći od retorike u razumevanju metafore? Međutim, Derida na dato odgovara svaka definicija metafore u retorici podrazumeva određenu